

تعیین میزان حداقل غلظت بازدارندگی (MIC) لیزوژیم و آویشن شیرازی روی لیستریا

مونوسیتوژنر

طاهره مهاجرفر^۱، اعظم حسینزاده^۲، افشین آخوندزاده‌بستی^{۳*}، علی خنجری^۴، علی میثاقی^۵
حسن گندمی‌نصرآبادی^۶

- ۱- دکتری عمومی دامپزشکی، گروه بهداشت و کنترل مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران
- ۲- دستیار تخصصی فارماکولوژی پزشکی، گروه فارماکولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران
- ۳- استاد، گروه بهداشت و کنترل مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران
- ۴- دستیار تخصصی، گروه بهداشت و کنترل مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران
- ۵- استادیار، گروه بهداشت و کنترل مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران
- *آدرس مکاتبه: تهران، خیابان آزادی، دانشکده دامپزشکی، گروه بهداشت مواد غذایی صندوق پستی: ۱۴۱۵۵ - ۶۴۵۳
تلفن: ۰۲۱ (۶۶۹۲۳۱۰)، نمبر: ۰۲۱ (۶۶۹۳۳۲۲۲)
- پست الکترونیک: aakhond@ut.ac.ir

تاریخ تصویب: ۹۱/۱/۱۷

تاریخ دریافت: ۸۹/۸/۳

چکیده

مقدمه: از جمله راه‌های حذف یا کاهش رشد میکروارگانیسم‌های بیماری‌زا یا عامل فساد و افزایش مدت زمان نگهداری مواد غذایی استفاده از نگهدارنده‌های مختلف می‌باشد.

هدف: تعیین میزان حداقل غلظت بازدارندگی (MIC) لیزوژیم و اسانس آویشن شیرازی روی لیستریا مونوسیتوژنر می‌باشد. روش بررسی: در این مطالعه برای تعیین MIC از غلظت‌های مختلف اسانس آویشن شیرازی و لیزوژیم به صورت تنها و توأم با هم در محیط آبگوشت قلب و مغز (BHI) به روش ماکرودایلوشن و میکرودایلوشن استفاده شد. همچنین اثر غلظت‌های تحت بازدارنده‌ی این ترکیبات بر منحنی رشد این باکتری نیز بررسی شد.

نتایج: بر اساس نتایج به دست آمد، میزان MIC اسانس آویشن شیرازی به تنها در دو روش، ماکرودایلوشن و میکرودایلوشن ۰/۰۴ درصد به دست آمد، در حالی که در لیزوژیم به تنها در غلظت ۱۰۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر نتوانست مانع رشد باکتری لیستریا مونوسیتوژنر شود. در حالت توأم در دو روش میزان ۰/۰۲ درصد اسانس و ۲۵۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر لیزوژیم به عنوان کمترین غلظت بازدارنده محاسبه شد. به علاوه اثر ترکیبی غلظت‌های تحت بازدارنده‌ی اسانس مورد مطالعه همراه لیزوژیم نشان داد که لیزوژیم به تنها و به صورت توأم با اسانس آویشن شیرازی باعث افزایش فاز تأخیری و کاهش سرعت رشد باکتری مورد مطالعه شد.

نتیجه‌گیری: اسانس آویشن شیرازی به همراه لیزوژیم می‌تواند به عنوان نگهدارنده طبیعی ضدباکتری لیستریا مونوسیتوژنر در مواد غذایی استفاده شود که استفاده از لیزوژیم می‌تواند میزان موردنیاز آویشن شیرازی را کاهش دهد.

گل واژگان: آویشن شیرازی، لیزوژیم، حداقل غلظت بازدارندگی (MIC)

مقدمه

گیاه آویشن شیرازی در فصل تابستان از استان فارس جمع‌آوری و نام علمی آن توسط گیاه‌شناسان پژوهشکده گیاهان دارویی جهاددانشگاهی تأیید شد. انسان مورد استفاده در این مطالعه با روش تعطیر با بخار آب از سرشاره‌های گیاه آویشن شیرازی تهیه و توسط دستگاه گاز کروماتوگراف متصل به طیف نگار جرمی (GC/MS) آنالیز شد. غلظت‌های انسان آویشن شیرازی به کار رفته عبارت از صفر، ۰/۰۰۵، ۰/۰۱، ۰/۰۴، ۰/۰۸ درصد بود.

لیزوزیم

پودر لیزوزیم خریداری شده از شرکت سرووا در محیط (DMSO) Dimethyl Sulfoxide BHI broth حاوی ۵ درصد حل شد و توسط فیلتر میکروبیولوژیک ۴۵ درصد میکرومتر استریل شد. غلظت‌های لیزوزیم به کار رفته عبارتند از: صفر، ۱۲۵، ۲۵۰، ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر.

باکتری مورد مطالعه

ابتدا کشت لیوفیلیزه باکتری لیستریا مونوسایتوژن (ATCC: ۱۹۱۱۸) به مدت ۱۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد در محیط آبگوشت قلب و مغز کشت داده شد. سپس کشت مجدد از کشت اول داده شد و به مدت ۱۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. از کشت دوم برای تهیه استوک به نسبت ۱ به ۵ با گلیسرین استریل مخلوط شد. در حجم‌های ۱۰۰ میکرولیتری در لوله‌های اپندورف استریل در ۲۰ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد.

طراحی آزمایش

غلظت‌های مختلف انسان آویشن شیرازی (صفر، ۰/۰۰۵، ۰/۰۱، ۰/۰۲، ۰/۰۴، ۰/۰۸، ۰/۰۴ درصد) و لیزوزیم (صفر، ۱۲۵، ۲۵۰، ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر) به صورت تنها و توأم با هم در محیط آبگوشت مغز و قلب جهت تعیین حداقل غلظت بازدارنده‌گی آویشن شیرازی و لیزوزیم به روش ماکرو دایلشن و میکرودایلشن و همچنین اثر غلظت‌های تحت باز دارنده این ترکیبات بر منحنی رشد لیستریا مونوسایتوژن بررسی شد.

امروزه برای تهیه محصولات غذایی در کارخانه‌های صنایع غذایی اغلب از افزودنی‌های و مواد نگهدارنده ضدمیکروبی شیمیایی استفاده می‌شود. این در حالی است که بسیاری از نگهدارنده‌های شیمیایی اثرات مضر بر روی سلامتی انسان دارند، از این رو در سال‌های اخیر مطالعات زیادی روی اثرات نگهدارنده‌های طبیعی جهت جایگزینی نگهدارنده‌های شیمیایی صورت گرفته است. در این میان انسان‌های گیاهی مورد توجه ویژه هستند انسان‌های گیاهی و اجزای تشکیل‌دهنده آنها دارای اثرات شناخته شده ضدمیکروبی هستند.

از جمله این انسان‌های گیاهی می‌توان از انسان‌گیاه آویشن شیرازی نام برد که پراکنده‌گی محدودی در جهان دارد و در ایران، افغانستان و پاکستان می‌روبد. این گیاه از قرن ۱۶ میلادی به عنوان یک گیاه دارویی معروفی شده است [۲، ۱]. لیزوزیم یک عامل ضدمیکروبی با خاصیت لیزکنندگی دیواره سلولی باکتری‌هاست. نخستین محل اثر لیزوزیم باند گلیکوزیدی بین N استیل گلوکز آمین و N استیل مورامیک اسید درپیتیدوگلایکان دیواره سلول باکتری است که با هیدرولیز این باند باعث لیز سلولی می‌شود [۳]. لیزوزیم سفیده تخمره به طور معمول بر ضد اجرام گرم مثبت نسبت به اسپور باکتری‌ها و باکتری‌های گرم منفی مؤثرتر است. لیزوزیم به صورت رایج در غذاهایی چون گوشت پخته، انواع سوسيس، غذاهای دریابی، سبزیجات تازه و به منظور مهار ترک خوردنگی پنیر به کار می‌رود [۵، ۴]. در این مطالعه اثر غلظت‌های مختلف لیزوزیم (صفر، ۱۲۵، ۲۵۰، ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر) و انسان آویشن شیرازی (صفر، ۰/۰۲، ۰/۰۱، ۰/۰۰۵، ۰/۰۲، ۰/۰۱، ۰/۰۰۵ درصد) به صورت تنها و توأم با هم در محیط آبگوشت مغز و قلب جهت تعیین حداقل غلظت بازدارنده‌گی آویشن شیرازی و لیزوزیم به روش ماکرو دایلشن و میکرودایلشن و همچنین اثر غلظت‌های تحت باز دارنده این ترکیبات بر منحنی رشد لیستریا مونوسایتوژن بررسی شد.

تعیین حداقل غلظت بازدارنده رشد (MIC) به روش ماکرو دایلوشن غلظت‌های متواالی لیزوژیم (صفر، ۱۲۵، ۲۵۰، ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میکروگرم در هر میلی‌متر) و غلظت‌های متواالی اسانس آویشن شیرازی (صفر، ۰/۰۰۵، ۰/۰۱، ۰/۰۲، ۰/۰۴، ۰/۰۸ و ۰/۰۸ درصد) در محیط آبگوشت قلب و مغز حاوی ۵ درصد DMSO تهیه شد. غلظت‌های متواالی ترکیبات موردنظر در دو لوله آزمایش حاوی ۲ میلی‌لیتر از محیط فوق در لوله‌های آزمایش تهیه شد. در نهایت ۲۰ میکرولیتر از سوسپانسیون میکروبی تهیه شده به هر لوله تلقیح شد (غلظت نهایی باکتری 5×10^5 cfu/ml سپس لوله‌ها به مدت ۲۴ ساعت در ۳۵ درجه سانتی‌گراد گرمانه‌گذاری شدند و کدورت یا عدم کدورت در لوله‌ها مشاهده شد و MIC اسانس به تنهایی و همچنین لیزوژیم به تنهایی و MIC حالات ترکیبی اسانس و لیزوژیم تعیین شد.

تعیین حداقل غلظت بازدارنده رشد به روش میکرو دایلوشن اسانس این روش مشابه روش ماکرو دایلوشن است. با این تفاوت که به جای لوله آزمایش از پلیت‌های ۹۶ خانه با چاهک ته گرد و با حجم ۳۰۰ میکرولیتر استفاده شد. ابتدا مقدار مناسب لیزوژیم در آبگوشت BHI حاوی ۵ درصد DMSO حل شد و توسط فیلتر میکرو بیولوژیک ۴۵ درصد میکرو متراستریل شد. غلظت‌های موردنظر اسانس آویشن در آبگوشت BHI حاوی ۵ درصد DMSO تهیه شد. سپس ۱۰۰ میکرولیتر از لیزوژیم و اسانس به هر چاهک انتقال داده شد و ۲۰ میکرولیتر از سوسپانسیون باکتری نیز اضافه شد (غلظت نهایی باکتری در هر چاهک 5×10^5 cfu/ml محتویات هر چاهک به مدت ۲ دقیقه توسط Plate Reader مجهز به Plate Shaker مخلوط شد. سپس جذب نوری با استفاده از reader در ساعت صفر و با طول موج ۶۳۰ nm خوانده شد. پلیت‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۵ درجه سانتی‌گراد گرمانه‌گذاری شدند و بعد از اتمام گرمانه‌گذاری کدورت یا عدم کدورت در چاهک‌ها به صورت چشمی مشاهده و جذب نوری توسط Plate reader خوانده شد.

مختلف اسانس آویشن شیرازی به روش ماکرو دایلوشن و میکرو دایلوشن بر روی باکتری لیستریا مونوسایتوژن مورد بررسی قرار گرفت. همچنین اثر غلظت‌های تحت بازدارنده‌ی این ترکیبات بر منحنی رشد این باکتری نیز بررسی شد.

تهیه میزان تلقیح باکتری

جهت تهیه میزان تلقیح باکتری از کشت استوک به داخل محیط آبگوشت قلب و مغز برده و در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۸ ساعت گرمانه‌گذاری شد. سپس از کشت اول کشت مجددی داده شد و در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۸ ساعت گرمانه‌گذاری شد. از کشت دوم مقادیر مختلفی به داخل لوله‌ی کووتی (Cuvett) که حاوی ۴ درجه سلسیوس آبگوشت قلب و مغز (Brain Heart Infusion) استریل بود، منتقل شد تا جذب نوری ۰/۰۱ در طول موج ۶۰۰ نانومتر به دست آید. سپس با انتقال ۱ میلی‌لیتر از سوسپانسیون باکتریایی داخل کووت، به لوله حاوی ۹ میلی‌لیتر آب پیتونه ۰/۰۱ درصد، رقت‌های متواالی تا ۶- تهیه شد.

از طریق انتقال ۱۰۰ میکرولیتر از هر رقت به پلیت‌های حاوی BHI آگار از رقت‌های تهیه شده، کشت داده شد. پلیت‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۵ درجه سانتی‌گراد گرمانه‌گذاری شد و پس از این مدت، تعداد باکتری شمارش شد و از این طریق تعداد باکتری در کووت حاوی سوسپانسیون باکتری با جذب نوری معادل ۰/۱ محاسبه شد.

کل آزمایش ۲ مرتبه تکرار شده و میانگین تعداد باکتری در کووت با جذب نوری ۰/۱ معادل 7×10^7 cfu/ml محاسبه شد. با مشخص شدن این عدد هرگاه که سوسپانسیون باکتریایی با جذب نوری ۰/۱ تهیه شود، تعداد باکتری در آن معادل عدد محاسبه شده بوده و می‌توان از این سوسپانسیون غلظت‌های دلخواه را تهیه نمود. البته در هر مورد تعداد دقیق باکتری تلقیح شده از طریق کشت همزمان باکتری و شمارش تعداد کلولی محاسبه شد.

ANOVA همراه Tukey استفاده شد و اختلاف میانگین داده‌ها در سطح ۵ درصد از لحظ آماری معنی‌دار تلقی شد.

نتایج

نتایج این مطالعه آشکار نمود که میزان حداقل غلظت بازدارنده اسانس آویشن شیرازی به روش ماکرودایلوشن ۰/۰۴ میلی لیتر است. درصد می‌باشد در حالی که لیزوژیم حتی در بالاترین غلظت نتوانست مانع رشد باکتری لیستریا مونوسایتوژن شود. نتایج بررسی اثر ترکیبی لیزوژیم و اسانس آویشن شیرازی نشان داد که غلظت ۰/۰۰۵ درصد اسانس آویشن شیرازی همراه با غلظت ۱۰۰۰ میکروگرم در میلی لیتر لیزوژیم نتوانست جلوی رشد باکتری مذکور را بگیرد. همچنین غلظت ۰/۰۲ درصد اسانس آویشن شیرازی و غلظت‌های ۱۲۵، ۲۵۰، ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میکروگرم در میلی لیتر لیزوژیم توانایی جلوگیری از رشد باکتری لیستریا مونوسایتوژن را دارا می‌باشد. میزان MIC اسانس آویشن شیرازی در روش ماکرودایلوشن هم ۰/۰۴ به دست آمد. بر اساس نتایج به دست آمده ترکیب اسانس آویشن

بررسی اثر لیزوژیم و اسانس روی نمودار رشد باکتری در این مرحله اثر غلظت‌های تحت بازدارنده لیزوژیم و اسانس به تنها و به صورت توأم با هم روی رشد باکتری لیستریا مونوسایتوژن در طی ۲۴ ساعت مورد ارزیابی قرار گرفت. غلظت‌های مورد استفاده عبارتند از: لیزوژیم: صفر، ۱۲۵ میکروگرم در میلی لیتر و اسانس آویشن شیرازی: صفر، ۰/۰۰۵ درصد. مجموع حالات مورد استفاده در جدول شماره ۲ آمده است.

۱۰ میلی لیتر از محلول‌های تهیه شده در لوله‌ها توزیع شد، سپس ۱۰۰ میکرولیتر سوسپانسیون باکتری به هر ۴ لوله اضافه شد (غلظت نهایی باکتری به هر ۴ لوله ۵×۱۰^۰ cfu/ml بود). لوله‌ها در دمای ۳۵ درجه سانتی‌گراد گرماخانه‌گذاری شدند و در ساعت‌های صفر، ۱، ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۰، ۱۲، ۲۴ و ۴۸ رقت‌های مورد مطالعه از هر ۴ لوله در زمان‌های فوق تهیه شد و در بیلت BHI کشت داده شد و بعد از گرماخانه‌گذاری به مدت ۲۴ ساعت در ۳۵ درجه سانتی‌گراد شمارش تعداد کلونی انجام شد و تعداد باکتری‌ها در ساعت موردنظر محاسبه شد. تحلیل آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS 16 for windows صورت گرفت. جهت مقایسه داده‌ها از تست One-way

جدول شماره ۱- نتایج MIC اسانس آویشن شیرازی و لیزوژیم به صورت تنها و توأم بر لیستریا مونوسایتوژن

MIC	ترکیب استفاده شده
ماکرودایلوشن	میکرودایلوشن
۰/۰۴	۰/۰۴
> ۱۰۰	> ۱۰۰
Z=۰/۰۲ L=۱۲۵	Z=۰/۰۲ L=۱۲۵
Z=۰/۰۱ L=۲۵۰	Z=۰/۰۰۵ L=۱۰۰
Z=۰/۰۰۵ L=۱۰۰	

جدول شماره ۲- جذب نوری حالت‌های مختلف اسانس آویشن شیرازی و لیزوژیم قبل از گرماخانه‌گذاری

صفر	۰/۰۰۵	۰/۰۱	۰/۰۲	۰/۰۴	۰/۰۸
۰/۰۰۴±۰/۲۴۲	۰/۰۰۴±۰/۲۴۲	۰/۰۰۴±۰/۲۲۵	۰/۰۰۳±۰/۲۲۵	۰/۰۱±۰/۲۲۹	۰/۰۰۱±۰/۲۲۳
۰/۰۰۷±۰/۲۲۷	۰/۰۰۷±۰/۲۲۷	۰/۰۱۲±۰/۲۳۵	۰/۰۱۳±۰/۲۳۸	۰/۰۰۶±۰/۲۳۶	۰/۰۰۴±۰/۲۵
۱۲۵	۱۰۰	۰/۰۰۷±۰/۲۳۳	۰/۰۰۷±۰/۲۲۸	۰/۰۰۰۷±۰/۲۲۸	۰/۰۲۳±۰/۲۱
۵۰۰	۰/۰۱۱±۰/۲۲۸	۰/۰۰۴±۰/۲۴	۰/۰۱۳±۰/۲۳۲	۰/۰۱±۰/۲۳۱	۰/۰۶۷±۰/۳
۱۰۰	۰/۰۰۰۷±۰/۲۵۳	۰/۰۰۴±۰/۲۳۳	۰/۰۰۲±۰/۲۴۳	۰/۰۰۰۷±۰/۲۱۱	۰/۰۵±۰/۲۷۳

غلظت ۱۰۰۰ میکروگرم در میلی لیتر لیزوژیم با کمترین غلظت انسانست جلوی رشد باکتری را بگیرد و تغییری در این حالت‌ها دیده نشد. که نتایج آن در جدول شماره ۱ آمده است.

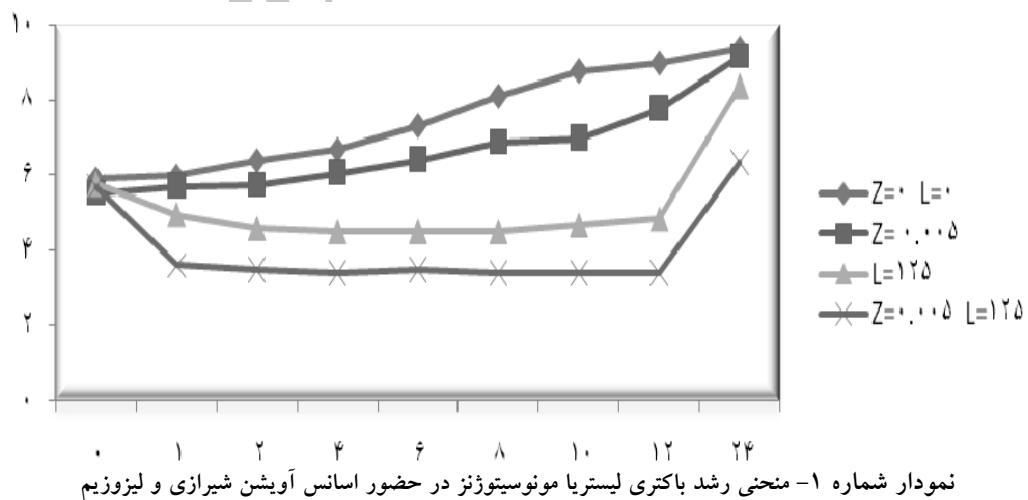
نتایج بررسی منحنی رشد باکتری لیستریا مونوسایتوژن در حضور انسانس آویشن شیرازی و لیزوژیم

همان‌گونه که در نمودار شماره ۱ مشخص است غلظت ۰/۰۰۵ درصد انسانس آویشن شیرازی به تنهایی باعث کاهش سرعت رشد باکتری به طور معنی دار ($p < 0/05$) نسبت به گروه کنترل شده به طوری که در ساعت ۶ گرمخانه‌گذاری لگاریتم تعداد باکتری در این گروه $6/43 \times 10^6$ cfu/ml بوده در حالی که در گروه کنترل لگاریتم تعداد باکتری در این ساعت

شیرازی و لیزوژیم توانست میزان MIC محاسبه شده برای هر یک را کاهش دهد (جدول شماره ۳) در روش میکرودایلوشن علاوه بر اندازه‌گیری MIC به روش چشمی، میزان MIC به روش اندازه‌گیری جذب نوری نیز مورد بررسی قرار گرفت که نتایج آن در جدول‌های شماره ۳ و ۲ آمده است. در غلظت ۰/۰۴ انسانس آویشن شیرازی در هیچ یک از حالت‌های به کار رفته تغییر معنی‌داری در میزان جذب نوری قبل و بعد از گرمخانه‌گذاری مشاهده نشد. همچنین در غلظت ۰/۰۲ درصد انسانس آویشن شیرازی و ۱۲۵ میکروگرم در میلی لیتر لیزوژیم نیز تغییری در جذب نوری قبل و بعد از گرمخانه‌گذاری مشاهده نشد. همچنین نتایج نشان داد که غلظت‌های ۲۵۰ و ۵۰۰ میکروگرم در میلی لیتر لیزوژیم و غلظت ۰/۰۱ درصد آویشن شیرازی نیز توانایی جلوگیری از رشد را داشت و

جدول شماره ۳- جذب نوری حالت‌های مختلف انسانس آویشن شیرازی و لیزوژیم بعد از گرمخانه‌گذاری

صفرا	صفرا	صفرا	صفرا	صفرا	صفرا	صفرا
۰/۰۸	۰/۰۴	۰/۰۲	۰/۰۱	۰/۰۰۵	۰/۰۲۴	۰/۰۴۰۶
$0/001 \pm 0/24$	$0/01 \pm 0/223$	$0/002 \pm 0/392$	$0/05 \pm 0/385$	$0/02 \pm 0/389$	$0/024 \pm 0/406$	صفرا
$0/004 \pm 0/25$	$0/016 \pm 0/236$	$0/007 \pm 0/25$	$0/0007 \pm 0/358$	$0/0388 \pm 0/378$	$0/07 \pm 0/395$	۱۲۵
$0/02 \pm 0/21$	$0/241$	$0/002 \pm 0/22$	$0/002 \pm 0/241$	$0/05 \pm 0/384$	$0/055 \pm 0/394$	۲۵۰
$0/067 \pm 0/3$	$0/001 \pm 0/231$	$0/012 \pm 0/225$	$0/234$	$0/009 \pm 0/289$	$0/09 \pm 0/363$	۵۰۰
$0/05 \pm 0/273$	$0/0007 \pm 0/211$	$0/002 \pm 0/235$	$0/01 \pm 0/253$	$0/253$	$0/09 \pm 0/349$	۱۰۰۰

نمودار شماره ۱- منحنی رشد باکتری لیستریا مونوسایتوژن در حضور انسانس آویشن شیرازی و لیزوژیم

شکل مشخص است در گروه کترل طی ساعت اول گرمخانه‌گذاری، شمارش تعداد باکتری تغییر معنی‌داری را نشان نداده و از ساعت ۲ به بعد افزایش معنی‌دار تعداد باکتری مشاهده شد.

در حضور غلظت $0/005$ درصد اسانس آویشن شیرازی کاهش تعداد باکتری تا ساعت ۲ گرمخانه‌گذاری مشاهده شد و از این ساعت به بعد افزایش تعداد باکتری و شروع فاز لگاریتمی مشاهده می‌شود. در حضور غلظت 125 میکروگرم در میلی‌لیتر لیزوژیم به همراه غلظت‌های $0/005$ درصد اسانس آویشن شیرازی میزان باکتری ساعت اول گرمخانه‌گذاری به صورت چشمگیری کاهش یافت.

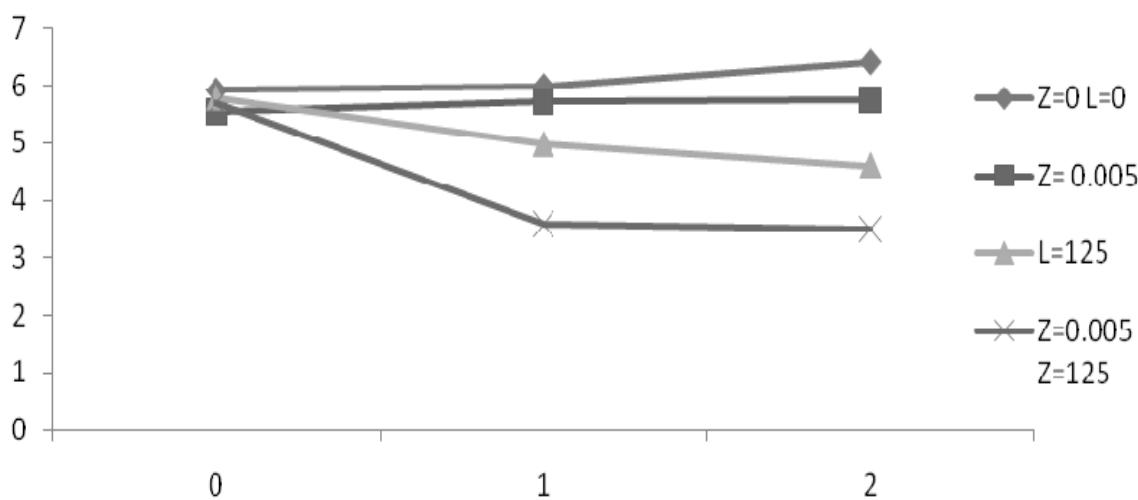
بحث

بدون شک افزایش رشد میکروبی در غذا به سلامت افراد و اقتصاد ملی ضرر می‌زند و از طرفی افزایش روز افزون جمعیت نیاز به حفظ کیفیت و سلامت محصولات غذایی را در مدت طولانی برای مصرف‌کننده افزایش می‌دهد.

باکتری در این گروه در ساعت ۲۴ تفاوت معنی‌داری با گروه کترل نداشت ($2/4 \times 10^9$ cfu/ml در مقابل $1/5 \times 10^9$ cfu/ml). غلظت 125 میکروگرم در میلی‌لیتر لیزوژیم به تنها یی تأثیر معنی‌داری ($p < 0.05$) روی منحنی رشد باکتری داشت به طوری که از ساعت ۱ تا ۱۲ باعث کاهش رشد در میزان شمارش باکتری شد به طوری که تا ساعت ۱۲ در پلیت‌های کشت داده شده هیچ رشدی مشاهده نشد و در ساعت ۲۴ نیز شمارش نهایی باکتری $5/7 \times 10^7$ cfu/ml که کمتر از حالت کترل $2/4 \times 10^9$ cfu/ml بود.

حضور همزمان غلظت $0/005$ درصد اسانس آویشن شیرازی و غلظت 125 میکروگرم در میلی‌لیتر هم باعث کاهش رشد باکتری نسبت به گروه کترل ($p < 0.05$) تا ساعت ۲۴ گرمخانه‌گذاری شد ($2/3 \times 10^7$ در مقابل $2/4 \times 10^9$ در گروه کترل در ساعت ۲۴).

در نمودار شماره ۲ فاز تأخیری منحنی رشد باکتری لیستریا مونوسایتوژن در حضور غلظت‌های مختلف اسانس آویشن شیرازی و لیزوژیم نشان داده شده است. همان‌گونه که در

نمودار شماره ۲- فاز تأخیری منحنی رشد باکتری لیستریا مونوسایتوژن در حضور اسانس آویشن شیرازی و لیزوژیم

جلوگیری می‌کند ولی برای مهار توکسین، ۱۰۰ میکروگرم در میلی لیتر لیزوزیم نیاز بود [۸].

مطالعاتی در ارتباط با اثر ترکیبی اسانس‌های گیاهی و دیگر ترکیبات و عوامل ضدمیکروبی صورت گرفته است.

رضوی روحانی و همکاران (۱۹۹۵) اثر لیزوزیم، BHA، نمک، pH و عوامل شلاته کننده (EDTA) را علیه باکتری‌های پاتوژن غذایی بررسی کرده و مشاهده کردند لیزوزیم همراه با BHA بر ضدباکتری‌ها (در حضور یا عدم حضور EDTA) با وجود pH پایین‌تر و غلظت نمک بالاتر، اثر مهاری بالاتری داشت.

لیزوزیم با شلاته کننده‌های دیگر مثل سدیم سیترات و منوگلیسرول سیترات قادر به مهار کردن نبود [۹].

جالی و همکاران اثرات ضدمیکروبی عصاره هیدرولالکلی تعدادی از گیاهان دارویی علیه باکتری لیستریا مونوسیتوژن را بررسی کردند. نتایج به دست آمده نشان داد که تنها عصاره هیدرولالکلی اکالیپتوس در هر دو روش رقت لوله‌ای و انتشار دیسک، دارای اثرات ضدباکتریایی بر روی لیستریا مونوسیتوژن بود. حداقل غلظت مهارکننده‌گی عصاره اکالیپتوس بر روی باکتری لیستریا مونوسیتوژن ۲۵/۳۱ میکروگرم بر میلی لیتر و حداقل غلظت کشندگی عصاره این گیاه ۵۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر بود و تفاوت معنی‌داری بین حساسیت دو سروتیپ لیستریا مونوسیتوژن مشاهده نشد. از عصاره هیدرولالکلی دیگر گیاهان مورد آزمایش در این تحقیق، هیچ‌گونه اثرات ضدمیکروبی بر روی هر دو سروتیپ باکتری مشاهده نشد. نتیجه‌گیری: عصاره اکالیپتوس می‌تواند به عنوان ترکیب ضدلیستریایی مطرح شود. استفاده از اسانس این گیاه در غلظت‌های بالاتر و روش‌های دیگر عصاره‌گیری اثرات ضدلیستریایی اکالیپتوس را روشن‌تر خواهد کرد [۱۰].

دهکردی و همکاران (۲۰۰۸) اثر ضدمیکروبی لیزوزیم و آویشن شیرازی در pH و غلظت‌های مختلف NaCl بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که ترکیب لیزوزیم و EOs آویشن شیرازی (۱۵۰، ۳۰۰ و ۵۰ میکروگرم در میلی لیتر) با غلظت نمک (۱/۵، ۰/۵ و ۳ درصد) در pH های [۵، ۶، ۷] بهترین اثر سینرجیسمی علیه استافیلوکوکوس اورئوس و اشرشیاکلی را دارد.

با توجه به اینکه برخی از باکتری‌های بیماری‌زا از طریق غذا به انسان منتقل می‌شوند، از ترکیبات ضدمیکروبی (نگهدارنده‌ها) شیمیایی، سنتیک و طبیعی که بر روی باکتری‌های بیماری‌زا و عامل فساد تأثیر گذارند، استفاده می‌شود. از طرفی برخی از ترکیبات شیمیایی و سنتیک اثرات مضر و مخربی را بر روی سلامتی انسان می‌گذارند. بنابراین امروزه تحقیقات زیادی جهت جایگزینی ترکیبات شیمیایی و سنتیک با ترکیبات ضدمیکروبی طبیعی که از منابع گیاهی، حیوانی و میکروبی به دست می‌آید، در حال بررسی و انجام است.

مطالعات بسیاری جهت مشخص کردن اثرات اسانس ادویه‌ها و گیاهان معطر و ترکیبات به دست آمده از آنها بر روی میکروگانیسم‌های مختلف صورت گرفته است که در ذیل به چند مورد از آنها اشاره می‌شود.

بررسی آخوندزاده و همکاران نشان داد که اسانس آویشن شیرازی (غلظت‌های ۰/۰۳ و ۰/۰۶) به طور معنی‌داری (p<۰/۰۵) بر روی رشد استافیلوکوکوس طلایی تأثیرگذار است [۵]. مطالعات گندمی و همکاران اثر معنی‌دار اسانس آویشن شیرازی را بر رشد و اسپورزایی آسپرژیلوس فلاووس نشان داد (p<۰/۰۵) همچنین میزان MIC و MFC در این مطالعات به ترتیب ۴۰۰ و ۱۰۰۰ پی‌پی ام به دست آمد [۶].

فاضلی و همکاران (۲۰۰۷) اثر ضدمیکروبی عصاره آویشن شیرازی و سماق را بر ضدباکتری‌های باسیلوس سرئوس، استافیلوکوکوس اورئوس، اشرشیاکلی، سالمونلاتیفی، پروتئوس‌ولگاریس و شیگلافلکسنزیبیه دو روش دیسک و وزل‌دیفیوژن (Disc & well diffusion) بررسی کردند. MIC آویشن شیرازی علیه باکتری‌های مورد مطالعه ۰/۰۴ تا ۰/۰۸ درصد به دست آمد. در حالی که سالمونلاتیفی در غلظت ۰/۸ درصد عصاره آویشن شیرازی مقاومت نشان داد [۷].

ژانگ و همکاران (۲۰۰۶) اثر مهاری لیزوزیم را بر ضدکلستریدیوم پرفیجنس تیپ A و توکسین تولیدی آن، به روش میکرودایلوشن بررسی کردند و معلوم شد لیزوزیم با MIC برابر با ۱۵۶ میکروگرم در میلی لیتر از رشد این باکتری

ممانعت از رشد باکتری مؤثر بوده‌اند. همچنین نتایج حاکی از اثر سیننرژیستی بین لیزوژیم و آویشن شیرازی می‌باشد به طوری که غلظت ۱۲۵ میکروگرم در میلی‌لیتر لیزوژیم به همراه غلظت ۰/۰۵ درصد اسانس آویشن شیرازی توانایی جلوگیری از رشد باکتری لیستریا مونوسایتوژنر را دارا می‌باشد که با نتایج مطالعات پیشین مطابقت دارد در نتیجه می‌توانند به عنوان نگهدارنده در غذا استفاده شوند تا علاوه بر ایجاد طعم و عطر در غذا از رشد و تکثیر باکتری‌های پاتوژن و مولد فساد جلوگیری نمایند.

در تحقیق حاضر اثر توأم اسانس آویشن شیرازی و لیزوژیم روی باکتری لیستریا مونوسایتوژنر در محیط آزمایشگاهی مورد بررسی قرار گرفت که حضور توأم لیزوژیم و اسانس باعث کاهش MIC شد اما نتایج بررسی منحنی رشد نشان می‌دهد که ترکیب این دو ماده باعث افزایش فاز تأخیری شده است که این امر در میکروبیولوژی مواد غذایی دارای اهمیت است [۱۱].

نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج به دست آمده در این مطالعه، اسانس آویشن شیرازی و لیزوژیم به تنها بی و به صورت توأم در

منابع

1. Misaghi A, Akhondzadeh Basti A. Effects of *Zataria multiflora* Boiss. Essential oil and nisin on *Bacillus cereus* ATCC 11718. *Food Control* 2007; 18: 1043 - 9.
2. Jamzade M. Handbook of zataria. Research Institute of Forests and Rangelands Tehran 1995, pp: 1 - 7.
3. Proctor VA, Cunningham FE. The chemistry of lysozyme and its use as a food preservative and a pharmaceutical. *J. Food Sci. Nutr.* 1988; 26: 359 - 95.
4. Davidson M P, Sofa NJ and Branen LA. Antimicrobials in food. 3th ed. Boca Raton: Talor & Francis 2005, pp: 361 - 79.
5. Basti AA, Misaghi A, Moosavy MH, Zahraei Salehi T and Karim G. Effect of *Zataria multiflora* Boiss. essential oil on the growth of *Staphylococcus aureus* in a commercial barley soup. *J. Medicinal Plants* 2007; 6 (22): 91 - 8.
6. Gandomi Nasrabadi H, Misaghi A, Akhondzadeh basti A, Khosravi A, Bokaei S and Abbasifar A. Effects of *Zataria multiflora* Boiss. Essential Oil on *Aspergillus flavus*. *J. Medicinal Plants* 2009; 32: 45 - 51.
7. Fazeli M, Amin GH, Ahmadian Attari M, Ashtiani H, Jamalifar H and Samadi N. Antimicrobial activities of Iranian sumac and avishan-e shirazi (*Zataria multiflora*) against some food-borne bacteria. *J. Food Control* 2007; 18: 646 - 9.
8. Chung W, Hancock R E W. Action of lysozyme and nisin mixtures against lactic acid bacteria. *Int. J. Food Microbiol.* 2000; 60: 25 - 32.
9. Razavi-Rohani SM, and Griffiths MW, The effect of lysozyme and butylated hydroxyanizole on spoilage and pathogenic bacteria associated with food. *J. Food Safety* 1996; 16: 59 - 74.
10. Jalali M, Abedi D, Ghasemi Dehkordi N and Chaharmahali A. Evaluation of antibacterial activity of ethanol extracts of some medicinal plants against *Listeria monocytogenes*. *J. Shahrekord University of Medical Sci.* 2006; 8: 25-33.
11. Dehkordi S, RasaviRohani SM, Tajik H, Moradi M and Aliakbarlou J. Anti microbial effects of Lysozyme in combination with *Zataria multiflora* Boiss. *Eos at different PH and Nacl Concentrations on E.coli O157:H7 and Staphylococcus aureus*. *Medwell. J.* 2008; 7 (11): 1458 - 63.

Determination of Minimum Inhibitory Concentration (MIC) of *Zataria multiflora* Boiss. Essential Oil and Lysozyme on *L. monocytogenes*

Mohajerfar T (D.V.M.)¹, Hosseinzadeh A (Ph.D.)², Akhondzadeh Basti A (Ph.D.)^{1*}, Khanjari A (D.V.M., Ph.D.)¹, Misaghi A (Ph.D.)¹, Gandomi Nasrabadi H (Ph.D.)¹

1- Department of Food Hygiene, Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, Tehran, Iran

2- Department of Pharmacology, Faculty of Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

3- Department of Food Hygiene, Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, Tehran, Iran

*Corresponding author: Department of Food Hygiene, Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, P.O.Box: 14155 - 6453, Tehran, Iran

Tel: +98 – 21 – 61117001, Fax: +98 – 21 – 66933222

E-mail: aakhond@ut.ac.ir

Abstract

Background: Application of natural compounds, including essential oils (EOs) and lysozyme is an effective method against growth of bacterial pathogens in foods.

Objective: Determination of minimum inhibitory concentration (MIC) of lysozyme and *Zataria multiflora* Boiss. essential oil on *L. monocytogenes*.

Methods: In this study different concentrations of lysozyme and *Zataria multiflora* Boiss. EO were used alone and in combination on BHI broth to determine MIC of *Zataria multiflora* Boiss. EO and lysozyme with macro dilution and micro dilution methods and effect of sub inhibitory concentrations of them on bacterial growth curve of *L. monocytogenes*.

Results: The minimum inhibitory concentration (MIC) of *Z. multiflora* Boiss EO was estimated %0.04 using macro and microdilution. lysozyme at the highest concentration (1000 µg/ ml) was not effective in inhibition of bacterial growth and no MIC value obtained. Combination of EO and Lysozyme decreased the MIC value to %0.02 and 250µg/ ml for *Z. multiflora* Boiss. EO and lysozyme, respectively. The results of growth curve analysis showed that combination was effective in increasing the lag phase.

Conclusion: *Z. multiflora* Boiss and lysozyme showed to be effective against bacterial growth and its potential application in food systems may be suggested.

Keywords: Lysozyme, *Z. multiflora*, Minimum inhibitory concentration (MIC)